

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o doplatku za djecu (predlagatelj: Mladen Novak, zastupnik u Hrvatskome saboru)

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 143-01/15-01/01, urbroja: 65-15-03, od 24. veljače 2015. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjenama Zakona o doplatku za djecu (predlagatelj: Mladen Novak, zastupnik u Hrvatskom saboru), daje sljedeće

M I Š L J E N J E

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o doplatku za djecu, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Mladen Novak, zastupnik u Hrvatskome saboru, aktom od 23. veljače 2015. godine, iz sljedećih razloga:

Predloženim zakonom izmijenio bi se članak 12. Zakona o doplatku za djecu (Narodne novine, br. 94/2001, 138/2006, 107/2007, 37/2008 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 61/2011 i 112/2012), i to na način da dijete s težim oštećenjem zdravlja utvrđenom prema posebnim propisima, koje je nesposobno za samostalan život i rad, može ostvarivati pravo na doplatu za djecu za sve vrijeme trajanja te nesposobnosti.

Zakonom o doplatku za djecu (Narodne novine, broj 77/99), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2000. godine, prvi puta je propisano ostvarivanje prava na doplatu za djecu neovisno o ostvarenim prihodima, u postotku od prosječne neto plaće, za dijete nesposobno za samostalan život i rad za sve vrijeme te nesposobnosti.

Važećim Zakonom o doplatku za djecu (u daljnjem tekstu: ZDD), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2002. godine, promijenjeni su uvjeti za ostvarivanje prava na doplatu za djecu, tako da se više ne utvrđuje nesposobnost za samostalan život i rad, već se određuje da se pravo na doplatu, neovisno o ostvarenim prihodima, ostvaruje za dijete kojemu je utvrđeno teže oštećenje zdravlja (članak 12.), te se ograničava trajanje tog prava do kraja kalendarske godine u kojoj je dijete navršilo 27 godina života. Prijelaznom odredbom (članak 38.) određeno je da korisnicima koji su pravo ostvarili do dana primjene Zakona (do 31. prosinca 2001. godine), pravo na doplatu ostvaren do 1. siječnja 2002. godine, pripada pravo na doplatu i nakon navršene 27. godine života, do donošenja posebnog propisa o pravima osoba s invaliditetom.

Budući da poseban propis o pravima osoba s invaliditetom nije donesen, zbog višegodišnjeg produljenja važenja članka 38. ZDD-a kao privremene (prijelazne) odredbe, jednoj skupini korisnika nastavno se priznaje pravo na doplatu za djecu i nakon 27. godine života, a drugoj skupini za istu težinu oštećenja zdravlja djeteta pravo prestaje.

O ovom pitanju Ustavni sud Republike Hrvatske je iznio svoj stav u Rješenju, broja: U-I-1812/2006, od 19. studenoga 2008. godine (Narodne novine, broj 141/2008), koji je donio povodom prijedloga za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske članka 12. Zakona o doplatku za djecu. Rješenjem nije prihvaćen prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti članka 12. ZDD-a s Ustavom Republike Hrvatske, uz obrazloženje da zakonodavac ima pravo mijenjati zakonske uvjete uređenja socijalnih i drugih odnosa u društvu. U vezi s odredbom članka 38. ZDD-a, Ustavni sud Republike Hrvatske utvrdio je da je taj članak po svojoj pravnoj naravi prijelazna odredba, kojoj je svrha urediti ostvarivanje doplatu za djecu, priznatog na temelju zakona koji je prestao važiti, a u razdoblju prijelaza s jednog pravnog režima na drugi, te da ne može biti razlog da se privremeno zakonsko uređenje iz članka 38. ZDD-a odnosi na sve kategorije korisnika doplatu za djecu, pretvarajući ga u trajno zakonsko pravilo za sve slučajeve.

Iako je Ustavni sud Republike Hrvatske svoj stav naveo u kontekstu ocjene ustavnosti članka 38. ZDD-a, predloženom izmjenom članka 12. i brisanjem članka 38. ZDD-a postupalo bi se upravo na način da se privremeno zakonsko uređenje iz članka 38. ZDD-a odnosi na sve kategorije korisnika doplatu za djecu pretvarajući ga u trajno zakonsko pravilo za sve slučajeve, a što je Ustavni sud Republike Hrvatske ocijenio neprihvatljivim. Ustavni sud Republike Hrvatske se u navedenom Rješenju, kao i u posebnom Izvješću koje je dostavljeno Hrvatskome saboru i Vladi Republike Hrvatske, osvrnuo na učinke članka 38. ZDD-a, odnosno da nedonošenje posebnog "propisa o pravima osoba s invaliditetom", a time i višegodišnje produljenje važenja članka 38. ZDD-a kao privremene odredbe, nije ustavnopravno prihvatljivo.

Nadalje, važno je istaknuti da je doplatu za djecu novčano primanje koje koristi roditelj ili druga osoba određena Zakonom, radi potpore uzdržavanja i odgoja djece. Djetetom, za koje korisnik može ostvariti doplatu za djecu, u smislu ZDD-a, smatra se dijete do 15., odnosno 19. godine života, a kada se radi o djeci s oštećenjem zdravlja, doplatu za djecu mogu ostvariti do završetka redovnog školovanja u srednjim školama, a najduže do 21. godine života. Nadalje, za dijete s težim oštećenjem zdravlja pripada doplatu za djecu do kraja kalendarske godine u kojoj navršava 27 godina života.

Nasuprot tome, odrasle osobe ili njihovi zakonski zastupnici ili druge osobe određene Zakonom, ostvaruju svoja prava na temelju invalidnosti prema drugim propisima.

Primjerice, u sustavu socijalne skrbi temeljem Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/2013 i 152/2014) za osobe s invaliditetom značajna su sljedeća prava:

- pravo na doplatak za pomoć i njegu, koje ostvaruje osoba koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama, uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene, kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba;
- pravo na osobnu invalidninu, koje može ostvariti osoba s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice;
- pravo na status roditelja njegovatelja, koje može ostvariti jedan od roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom te iznimno jedan od članova obitelji s kojim dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom živi u obiteljskoj zajednici, ukoliko se radi o osobi koja je:
 - potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen,
 - u potpunosti nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala,
 - ima više vrsta teških oštećenja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba;
- pravo na naknadu do zaposlenja, koje se može priznati osobi s invaliditetom kojoj je tjelesno, mentalno, intelektualno ili osjetilno oštećenje utvrđeno sukladno propisima iz socijalne skrbi, nakon završetka osnovnoškolskog, srednjoškolskog ili visokoškolskog obrazovanja, a najranije s navršenih 15 godina života, ako naknadu za vrijeme nezaposlenosti ne ostvaruje prema drugim propisima, a osoba je evidentirana kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje ili ima utvrđenu privremenu nezapošljivost od strane centra za profesionalnu rehabilitaciju;
- pravo na uslugu psihosocijalne podrške, koje podrazumijeva rehabilitaciju koja potiče razvoj kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih ili socijalnih vještina korisnika i može se pružati individualno i u grupi, može se priznati osobi s invaliditetom prema procjeni stručnog tima nadležnog centra za socijalnu skrb;
- pravo na uslugu pomoći u kući, koje se može priznati osobi kojoj je zbog tjelesnog, mentalnog, intelektualnog ili osjetilnog oštećenja ili trajnih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna pomoć druge osobe, osobi kojoj je zbog privremenih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna pomoć druge osobe, te starijoj osobi kojoj je prema procjeni centra za socijalnu skrb potrebna pomoć druge osobe;
- pravo na uslugu boravka, koje se priznaje osobi s invaliditetom radi zadovoljavanja životnih potreba korisnika pružanjem usluga prehrane, održavanja osobne higijene, brige o zdravlju, čuvanja, odgoja, njege, radnih aktivnosti, psihosocijalne rehabilitacije, organiziranja slobodnog vremena, organiziranog prijevoza, ovisno o utvrđenim potrebama i izboru korisnika;
- pravo na uslugu smještaja, koje se priznaje korisniku kojemu je tijekom duljeg vremenskog razdoblja potrebno osigurati intenzivnu skrb i zadovoljavanje drugih životnih potreba;

- pravo na uslugu organiziranog stanovanja, koje se priznaje osobi s invaliditetom kojoj je potrebna stalna ili povremena pomoć stručne ili druge osobe, u stanu ili izvan stana, radi omogućavanja samostalnog življenja.

Nadalje, u odnosu na obrazloženje iz točke III. Ocjena i izvori potrebnih sredstava za provođenje zakona, u kojoj predlagatelj navodi da će se sredstva u iznosu od 10.975.800 kuna godišnje osigurati iz proračunske pričuve za tekuću godinu, te će ih se predvidjeti u proračunima za 2016. godinu i nadalje, Vlada Republike Hrvatske napominje da navedeno nije u skladu sa Zakonom o proračunu (Narodne novine, br. 87/2008, 136/2012 i 15/2015). Naime, sukladno članku 56. stavku 2. Zakona o proračunu, sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja i ostalih nepredvidivih nesreća, te za druge nepredviđene rashode tijekom godine. Također, obrazloženje nije u skladu s člankom 15. Zakona o proračunu, kojim se propisuje što obuhvaća fiskalna procjena posljedica za proračun.

Također, u odnosu na predloženu izmjenju članka 12. ZDD-a, Vlada Republike Hrvatske smatra potrebnim istaknuti da izrazi: "teže oštećenje zdravlja", odnosno "nesposobno za samostalni život i rad", nisu u skladu s posebnim propisom koji tu težinu i stanje utvrđuje, a to je Uredba o metodologijama vještačenja (Narodne novine, broj 153/2014), koja je stupila na snagu 1. siječnja 2015. godine.

Vezano uz donošenje zakona o inkluzivnom dodatku, Vlada Republike Hrvatske napominje da je njegovo donošenje predviđeno Godišnjim planom normativnih aktivnosti za 2015. godinu.

Slijedom svega navedenoga, Vlada Republike Hrvatske ne podržava donošenje predloženog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Milanku Opačić, potpredsjednicu Vlade Republike Hrvatske i ministricu socijalne politike i mladih, Maju Sporiš, zamjenicu ministrice socijalne politike i mladih i Hrvoja Sadarića, pomoćnika ministrice socijalne politike i mladih.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

P.Z. br. 801

HRVATSKI SABOR

KLASA: 143-01/15-01/01

URBROJ: 65-15-03

Zagreb, 24. veljače 2015.

25-07-2015

02203/15-12/05

sv301

65-15-01

2

04

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi davanja mišljenja, **Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o doplatku za djecu**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavio Mladen Novak, zastupnik u Hrvatskom saboru, aktom od 23. veljače 2015. godine.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

P.Z. br. 801

HRVATSKI SABOR

Zastupnik Mladen Novak

Zagreb, 23. veljače 2015.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 23-02-2015		
Klasifikacijska oznaka.	Org. jed.	
143-01/15-01/01	65	
Uredbeni broj	Prih.	Vrij.
6531-15-01	1	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o doplatku za djecu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske i članka 172. Poslovnika Hrvatskog sabora, podnosim **Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o doplatku za djecu.**

Sukladno članku 174. stavku 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, u postupku donošenja Zakona na sjednici Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, sva potrebna obrazloženja dat će u ime predlagatelja zastupnik Mladen Novak.

Zastupnik

Mladen Novak

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovog Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (NN 85/10 – pročišćeni tekst i 4/2014 – Odluka Ustavnog suda RH).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o doplatku za djecu stupio je na snagu 01. siječnja 2000. godine. U petnaest godina koliko je na snazi, doživio je nekoliko izmjena i dopuna, te izazvao Ustavni sud da sukladno svojim ovlastima reagira na nezakonitosti koje su se pojavile u njegovoj primjeni, te 2008. godine Hrvatskom saboru i Vladi RH uputi svoje Izvješće kojim utvrđuje da nadležno tijelo nije donijelo propis za izvršenje odredaba Ustava i zakona, a koje je bilo dužno donijeti (NN 141/08).

Osnovni spor koji se javlja prilikom primjene važećeg Zakona o doplatku za djecu jest sadašnji članak 12. (prije 01.01.2002. članak 17.), koji ukida pravo djeteta s težim oštećenjima zdravlja na dječji doplatok i nakon 27. godine života, iako je i dalje nesposobno za samostalan život i rad.

Naime, prvi Zakon o doplatku za djecu iz 2000. godine (NN 17/99) u tadašnjem članku 17. propisivao je da dijete koje postane, potpuno i trajno, nesposobno za samostalan život i rad do navršene 15. godine, ostvaruje pravo na dječji doplatok za sve vrijeme osposobljavanja za samostalan život i rad, bez obzira na životnu dob (dakle i nakon 27. godine).

Dana 01. siječnja 2002. godine na snagu je stupio novi Zakon o doplatku za djecu koji ukida ovo pravo osobama starijima od 27. godine. Namjera zakonodavca nije bila ostaviti korisnike produženog prava na dječji doplatok bez financijske potpore, već u svom članku 38. predviđa da osobe koje su već ostvarile pravo na dječji doplatok i nakon 27. godine to pravo zadržavaju, do donošenja posebnog propisa o pravima osoba s invaliditetom koji bi uključio sve osobe s težim oštećenjima zdravlja, bez obzira na godine. Taj posebni propis trebao je biti Zakon o inkluzivnom dodatku, koji je dugo najavljivao i očekivan od svih vlada koje su se izmijenile u periodu od 2002. godine do danas. Inkluzivni dodatak trebao je obuhvatiti više oblika socijalne pomoći koje sada primaju osobe s invaliditetom, što uključuje i pravo na dječji doplatok, odnosno financijsku potporu osobama iznad 27. godine.

Usprkos najavama o skorom donošenju Zakona o inkluzivnom dodatku, koje su od nositelja vlasti prisutne još od 2002. godine, do dana današnjeg, točnije - ni nakon 13 godina od prvih najava, Zakon o inkluzivnom dodatku nije donesen. Posljedica ovakvog (ne)postupanja jest činjenica da je određen broj osoba s invaliditetom zadržao pravo na dječji doplatok i nakon navršene 27. godine (oni koji su to pravo ostvarili do 31.12.2001. godine), a drugi dio, s jednako teškim oštećenjima zdravlja, to pravo nije mogao ostvariti. Razlog tomu jest svjesni propust zakonodavca da donese Zakon o inkluzivnom dodatku, te ignoriranje brojnih apela roditelja djece s teškoćama u razvoju o hitnoj potrebi uređenja ovog područja.

Ova činjenica nositelje vlasti koji su se izmjenjivali od 2002. godine do danas, ali i cjelokupno hrvatsko društvo, stavlja pred dva ozbiljna problema:

1) prvi je problem neučinkovitost funkcioniranja tijela državne vlasti, čija je ustavna obveza donositi i provoditi zakone, te tako osigurati funkcioniranje pravne države. Na ovaj se propust posebice osvrće Ustavni sud Republike Hrvatske u svom Izvješću upućenom

Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske (U-I-1812/2006, NN 141/08) u kojem se posebice naglašava problem članka 38. Zakona o doplatku za djecu, koji glasi:

„Članak 38.

Korisnicima koji su ostvarili doplatu za djecu s težim oštećenjem zdravlja utvrđenom prema propisima iz socijalne skrbi do dana primjene ovoga Zakona, pripada pravo na doplatu za djecu i nakon navršene 27. godine života, do donošenja posebnog propisa o pravima osoba s invaliditetom.“

Obzirom da je članak 38. po svojoj prirodi prijelazna odredba, koja ima za cilj kratkoročno urediti pravne odnose do donošenja posebnog zakona, a primjenjuje se od 01.01.2002. godine pa sve do danas, Ustavni sud RH u svom Izvješću primjećuje, cit.: „U odnosu na učinke članka 38. ZDD-a, Ustavni sud primjećuje da višegodišnje nedonošenje »posebnog propisa o pravima osoba s invaliditetom«, a time i višegodišnje produljenje važenja članka 38. ZDD-a, kao privremene (prijelazne) odredbe, **nije ustavnopravno prihvatljivo** budući da će se u prijelaznom razdoblju – do donošenja posebnog propisa – jednoj skupini korisnika iznimno i privremeno priznati pravo na doplatu i nakon što im dijete navrší 27 godina života.“

2) ova situacija dovodi nas do i ozbiljnijeg problema – **duge i kontinuirane diskriminacije** jednog dijela osoba s invaliditetom, ne samo u odnosu na one kojima je određeno pravo priznato, već diskriminacije od strane i Vlade i Sabora, koji nedonošenjem propisa o inkluzivnom dodatku djeluju suprotno ustavnom načelu pravne i socijalne države, pod neprihvatljivim izgovorom da za ovu kategoriju građana – teške invalide – nema dovoljno sredstava u državnom proračunu. Ustavni sud u svom Izvješću kaže: „Vremenska neodređenost članka 38. ZDD-a, u dijelu kojim je propisano »do donošenja posebnog propisa«, bila bi prihvatljiva pod uvjetom da je nadležno tijelo u nekom »razumnom roku« donijelo predviđeni propis. Međutim, taj propis još uvijek nije donesen, što praktički znači da se jedna skupina korisnika doplatu za djecu nalazi u povoljnijem zakonskom položaju od 1. siječnja 2002., dakle već gotovo 7 godina. Ta činjenica u cijelosti narušava opravdanost i prihvatljivost zakonskog uređenja u prijelaznom razdoblju, koje po svojoj pravnoj naravi treba biti privremeno. Budući da je citirano Izvješće pisano 2008. godine, sporna je odredba danas na snazi već 13 godina.

Prema podacima Ministarstva socijalne politike i mladih, u 2013. godini bilo je 4.050 djece s navršenih 27 i više godina s težim oštećenjem zdravlja, a kojima doplata pripada i nakon navršene 27. godine života, prema članku 38. Zakona o doplatku za djecu, u svoti od 831,50 kuna.

U razdoblju od 01. siječnja 2002. godine, kada je novim Zakonom ukinuto pravo na dječji doplatu osobama s težim oštećenjima zdravlja starijima od 27. godina, do 31. prosinca 2013. godine, to je pravo zbog ispunjenja starosnih uvjeta izgubilo 785 djece.

Stoga apeliramo i na Vladu Republike Hrvatske i na Hrvatski sabor da podrže ovaj Prijedlog zakona, kako bi se otklonila dugogodišnja nepravda koja se nanosi i djeci s težim oštećenjima zdravlja i njihovim roditeljima. Niti jedna Vlada ne smije proračunske uštede činiti na štetu najranjivijih skupina, niti biti zadovoljna odgovorom kojeg javnosti daje već godinama: „Za ovu kategoriju građana nažalost nismo osigurali dovoljno sredstava u državnom proračunu.“

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Prema postojećim podacima, od 01. siječnja 2002. do 31. prosinca 2013. godine pravo na dječji doplatak zbog navršene 27. godine izgubilo je 785 osoba. Toj brojci treba se pribrojiti o dio osoba koji su to pravo ostvarile u periodu od 01.01.2002. do danas, a koji su u 2014. i 2015. izgubili pravo na dječji doplatak zbog navršene 27. godine. Procjena je da ih ima oko 300, što iznosi oko 1100 osoba. Svaka od njih ostvarila bi pravo na 831,50 kuna mjesečno, što iznosi 914.650 kuna mjesečno, odnosno 10.975.800 kuna godišnje.

Sredstva predlažemo osigurati iz proračunske pričuve za tekuću godinu, a predvidjeti ih u proračunima za narednu 2016. godinu nadalje.

IV. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O DOPLATKU ZA DJECU

Članak 1.

U Zakonu o doplatku za djecu (NN 94/01, 138/06, 107/07, 37/08 – Odluka i Izvješće Ustavnog suda RH, 61/11 i 112/12), članak 12. mijenja se i glasi:

„Članak 12.

Za dijete s težim oštećenjem zdravlja utvrđenom prema posebnim propisima, koje je nesposobno za samostalan život i rad, pripada doplatak za djecu za sve vrijeme trajanja te nesposobnosti, bez obzira na životnu dob.“

Članak 2.

Članak 38. briše se.

Članak 3.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom mijenja se postojeći članak 12. na način da se svoj djeci s utvrđenim težim oštećenjima zdravlja priznaje pravo na dječji doplatak za sve vrijeme trajanja njihove nesposobnosti za samostalan život i rad, bez obzira na njihovu dob, za razliku od dosadašnjeg rješenja kojim je to pravo prestajalo s navršenih 27 godina.

Uz članak 2.

Briše se članak 38. kao nepotreban, budući da se prethodnim člankom pravo na dječji doplatak priznaje jednako svim osobama s težim oštećenjima zdravlja, za cijelo vrijeme trajanja nesposobnosti za samostalan život i rad, bez obzira na životnu dob.

Uz članak 3.

Propisuje se stupanje na snagu ovog Zakona.

V. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 12.

Za dijete s težim oštećenjem zdravlja, utvrđenom prema posebnim propisima, pripada doplatak za djecu do kraja kalendarske godine u kojoj navršava 27 godina života.

Članak 38.

Korisnicima koji su ostvarili doplatak za djecu s težim oštećenjem zdravlja utvrđenom prema propisima iz socijalne skrbi do dana primjene ovoga Zakona, pripada pravo na doplatak za djecu i nakon navršene 27. godine života, do donošenja posebnog propisa o pravima osoba s invaliditetom.